

Dosarul nr. 2ra-356/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, O. Cojocaru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vasile Trofim, Petru Trofim și reprezentantul acestora, avocatul Pavel Budu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Trofim și Petru Trofim împotriva Instituției de educație timpurie nr. 227, intervenienți accesorii Vasile Pînzaru și Ivan Tonu cu privire la anularea ordinului privind ancheta de serviciu și aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilire la lucru și încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru,

împotriva deciziei din 08 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Vasile Trofim și Petru Trofim și a fost menținută hotărârea din 03 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 15 mai 2017 Vasile Trofim și Petru Trofim au depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției de educație timpurie nr. 227 cu privire la anularea ordinului privind ancheta de serviciu și aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilire la lucru și încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, au activat în cadrul Instituției de educație timpurie nr. 227 din mun. Chișinău, cu fișa postului paznicului luând cunoștință la 15 decembrie 2014 și, respectiv, la 15 ianuarie 2015.

Au menționat că, la 28 aprilie 2017 Instituția de educație timpurie nr. 227 a emis ordinul nr. 142, prin care le-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de concediere.

Au considerat că, ordinul enunțat a fost emis cu încălcarea legislației muncii, ceea ce a dus la concedierea lor ilegală.

Au susținut că, pârâta a elaborat o nouă fișă de post pentru funcția de paznic, pe care a aprobat-o la 07 martie 2017, însă fișa postului nouă aprobată nu le-a fost adusă la cunoștință, ceea ce se confirmă prin lipsa semnăturilor respective, în

consecință, acestea nu produce careva efecte față de ei.

Au afirmat că, necătând la aceasta, directorul Instituției de educație timpurie nr.227 a constatat în procesul-verbal privind constatarea săvârșirii unei abateri disciplinare din 07 martie 2017 faptul că, Vasile Trofim refuză se semneze fișa postului pentru paznici, prin faptele sale încălcând dispozițiile contractului individual de muncă.

Au relevat că, deși angajatorul a constatat că, ei nu se conformează graficului de lucru stabilit și se înlocuiesc samavolnic reciproc fără acordul administrației, în fișa postului nu erau prevăzute asemenea obligați față de salariați.

Au declarat că, nu au admis nici o abatere disciplinară, au acționat în strictă corespundere cu contractul individual de muncă și fișa postului adusă la cunoștință de către angajator. Înlocuirea unui paznic de către altul a avut loc doar în situațiile în care unul dintre ei era în imposibilitate de a se prezenta la locul de muncă, pentru a nu lăsa fără pază instituția, prin urmare, acțiunile lor nu pot constitui abateri disciplinare, or, ei nu au cauzat pârâtei careva prejudicii.

Au solicitat anularea ordinului pârâtei nr. 142-p din 28 aprilie 2017 cu privire la ancheta de serviciu și aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilirea lor în funcția deținută anterior și încasarea de la pârâtă a salariului pentru absența forțată de la lucru până la data restabilirii lor în funcție.

Prin încheierea protocolară din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, au fost atrași în proces Vasile Pînzaru și Ivan Tonu în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea din 03 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă acțiunea depusă de către Vasile Trofim și Petru Trofim ca fiind neîntemeiată.

La 11 februarie 2020 Vasile Trofim și Petru Trofim au declarat apel nemotivat, iar la 29 iunie 2020 au declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 08 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Vasile Trofim și Petru Trofim și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, ordinul Instituției de educație timpurie nr. 227 din 28 aprilie 2017, nr. 142-p, prin care lui Petru Trofim și Vasile Trofim le-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, pentru absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă, este unul conform rigorilor legii.

În accepțiunea art. 87 alin. (1) din Codul muncii, instanța de apel a considerat că, la caz nu există teme pentru anularea ordinului Instituției de educație timpurie nr. 227 enunțat pe motivul că, aceasta nu a prezentat dovada consultării prealabile a organului sindical, or, ordinul contestat a fost contrasemnat inclusiv și de către președintele comitetului sindical. Ba mai mult, pe parcursul cercetării judecătorești, Vasile Trofim a recunoscut faptul că, a refuzat să se prezente la ședința comitetului sindical, unde urma să fie discutată solicitarea administrației cu privire la acordul

eliberării din funcție pentru lipsa nemotivată de la serviciu.

Instanța de apel a menționat că, este totalmente greșită afirmarea apelanților precum că, sancțiunea disciplinară a fost aplicată fără respectarea prevederilor art.209 din Codul muncii, or, ordinul contestat și procesele-verbale anexate la cererea de chemare în judecată confirmă cu certitudine că, ultima încălcare a disciplinei de muncă, pentru care apelanții au fost sancționați, a avut loc la 01 aprilie 2017. Respectiv, instanța de apel a considerat că, temei pentru emiterea ordinului concediere a existat, angajatorul a probat legalitatea ordinului de concediere, existența temeiului de concediere, prin urmare, pretenția apelanților cu privire la anularea ordinului cu privire la ancheta de serviciu și aplicarea sancțiunii disciplinare este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În acest context, instanța de apel a reținut că, deși apelanții nu sunt de acord cu ordinul Instituției de Educație Timpurie nr. 227 din 28 aprilie 2017 nr. 142-p, nu au invocat nici un temei legal de anulare a acestuia, nu au prezentat nici o probă admisibilă și pertinentă în sensul art. 121 și 122 CPC.

În același timp, instanța de apel a accentuat că, apelanții au fost concediați în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, care prevede că, angajatorul poate concedia salariatul pentru absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive (fără a ține cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă.

Corespunzător, instanța de apel a stabilit că, angajatorul a concediat apelanții în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, pentru faptul că, aceștia au lipsit nemotivat la locul de muncă în cadrul Instituției de educație timpurie nr. 227, fapt confirmat prin procesele-verbale privind constatarea săvârșirii unei abateri disciplinare din 15 martie 2017, 23 martie 2017, 01 aprilie 2017 și 04 aprilie 2017, atașate la materialele cauzei. Mai mult ca atât, apelanții nu neagă faptul absenței de la lucru, indicând că, se schimbau între ei la locul de muncă și, în viziunea acestora, nu au cauzat nici un prejudiciu angajatorului.

Prin urmare, instanța de apel a considerat cert și fără echivoc că, la caz nu există careva temei pentru anularea ordinului Instituției de educație timpurie nr. 227 din 28 aprilie 2017, nr. 142-p.

Subsecvent, în condițiile în care s-a constatat cu certitudine că, ordinul Instituției de educație timpurie nr. 227 din 28 aprilie 2017, nr. 142-p cu privire la ancheta de serviciu și aplicarea sancțiunii disciplinare paznicilor, Petru Trofim și Vasile Trofim a fost emis în conformitate cu prevederile legale, pretențiile acestora cu privire la restabilire la lucru și încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru sunt lipsite de vreun drept, ce ar justifica aceste pretenții.

La 06 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Vasile Trofim și Petru Trofim, reprezentați de către avocatul Pavel Budu, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului au indicat că, nu sunt de acord cu decizia instanței de apel, deoarece a fost emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural.

Au menționat că, instanța a săvârșit încălcări care au dus la soluționarea greșită a cauzei, la aprecierea arbitrară a probelor și care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale recurenților.

Au susținut că, recurenții nu au lipsit de la locul de muncă, ci doar au existat situații când aceștia se înlocuiau reciproc, mai mult ca atât, conducerea grădiniței cunoștea că, recurenții se înlocuiesc cu graficul de serviciu.

Au afirmat că, în ședințele judecătorești ale instanței de apel și primei instanțe a fost invocat faptul că, conform art. 87 alin. (1) din Codul muncii, concedierea salariaților membri de sindicat se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate.

Au relevat că, în cadrul dezbaterilor judiciare s-a constatat că, recurenții sunt membri de sindicat, acest fapt nefiind infirmat de către angajator.

Au notat că, reprezentantul intimatului nu a prezentat în prima instanță și nu a anexat nici un înscris al organului sindical vizavi de expunerea asupra concedierii recurenților, însă, contrar normelor legale, aceste înscrisuri au fost prezentate în instanța de apel, iar instanța de apel le-a admis. La solicitarea recurenților în cadrul examinării cauzei în instanța de apel de a fi restituite aceste înscrisuri, deoarece nu au fost prezentate în prima instanță, instanța de apel nu le-a restituit, fiind primite în procedură.

Au invocat că, instanțele judecătorești au făcut trimitere la faptul că, ordinul contestat a fost contrasemnat inclusiv și de către președintele comitetului sindical, însă această concluzie este neîntemeiată, or, conform exigențelor legale, urmează a fi cerută opinia organului sindical vizavi de concediere, însă o atare opinie nu a fost prezentată în prima instanță, ci în instanța de apel.

Au declarat că, contrasemnarea ordinului de concediere de către președintele organului sindical nu probează legalitatea procedurii stabilite la art. 87 alin. (1) și (4) din Codul muncii, unde expres se menționează de opinia organului sindical. Or, aplicarea semnăturii pe un act nu poate fi interpretată ca o opinie/consultarea prealabilă a organului sindical.

Au invocat că, conform materialelor dosarului, abaterile disciplinare au avut loc în luna februarie 2017 și 15 martie 2017, iar sancțiunea disciplinară a fost aplicată la 28 aprilie 2017, respectiv, sancțiunea fiind aplicată după expirarea termenului de o lună prevăzut de art. 209 alin. (1) din Codul muncii.

Au mai invocat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate în apel, iar lăsarea fără răspuns și neexaminarea circumstanțelor invocate de către recurenți în apel reprezintă în sine încălcarea dreptului acestora la un proces echitabil prevăzut de art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin referința depusă la 12 februarie 2021 Instituția de educație timpurie nr.227 a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat la adresele electronice ale reprezentanților părților copia deciziei contestate la 23 noiembrie 2020 (f. d. 251, vol. I).

Astfel, recursul declarat la 06 ianuarie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Vasile Trofim, Petru Trofim și reprezentantul acestora, avocatul Pavel Budu nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Vasile Trofim, Petru Trofim și reprezentantul acestora, avocatul Pavel Budu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vasile Trofim, Petru Trofim și reprezentantul acestora, avocatul Pavel Budu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Vasile Trofim, Petru Trofim și reprezentantul acestora, avocatul Pavel Budu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic